

Ανασυγκρότηση τώρα

Εύκολα το λέμε, όμως δεν είναι καθόλου εύκολο να το διατυπώσεις ως σχέδιο και ασφαλώς καθόλου εύκολο να το υλοποιήσεις.

Πρόκειται για πρόβλημα σύνθετο ιδεολογικό, πολιτικό και οργανωτικό.

Όμως η Ανασυγκρότηση του ΣΥΡΙΖΑ-Π.Σ. δεν είναι απλά μία προσπάθεια για την αυτοσυντήρηση του, αλλά μία επιτακτική ανάγκη για να συγκροτηθεί το αντίπαλο δέος στην κυβερνητική πολιτική. Να συγκροτηθεί πειστικός στρατηγικός σχεδιασμός που θα αποτρέψει τα νεοφιλελεύθερα σχέδια, θα απορρίψει την εμπλοκή της χώρας σε πολεμικές περιπέτειες και θα δώσει δημοκρατική κυβερνητική διέξοδο στην χώρα.

1. Όσον αφορά τα θεωρητικά μας εργαλεία οφείλουμε να ανατρέξουμε και να επιβεβαιώσουμε ότι, και στη φύση και στην ιστορία των κοινωνικών εξελίξεων, το εργαλείο της διαλεκτικής αποδείχτηκε εξαιρετικά χρήσιμο. Όπως εξαιρετικά χρήσιμη και η αναγνώριση ότι οι δημιουργοί κάθε αξίας είναι ο ανθρώπινος νους, η ανθρώπινη εργασία και η μάνα γη, δηλαδή το φυσικό μας περιβάλλον. Για το λόγο αυτό οφείλουμε να πάρουμε κάθε μέτρο για να προστατέψουμε άνθρωπο και το φυσικό περιβάλλον, ως δημιουργούς κάθε αξίας. Πολλά σημάδια δείχνουν ότι η σημερινή ανθρωπότητα δεν τα σέβεται, ή τουλάχιστον δεν τα σέβεται όπως τους αξίζει.

Πώς αλλιώς να εξηγήσουμε τους απάνθρωπους πολέμους γενοκτονίας, την διεύρυνση των ανισοτήτων και ύπαρξη σε περιοχές του πλανήτη φαινομένων εξαθλίωσης. Πώς αλλιώς να εξηγήσουμε τη μεγάλη κρίση του οικοσυστήματος. Θα μπορούσαμε λοιπόν ως αφετηρία και ακρογωνιαίο θεωρητικό λίθο του στρατηγικού μας οράματος την αποκατάσταση της ανθρώπινης υπόστασης και αξιοπρέπειας, την μείωση των ανισοτήτων ανάμεσα σε περιοχές του πλανήτη και φυσικά ανάμεσα στις κοινωνίες σε κάθε χώρα. Στο ίδιο στο πλαίσιο να υπερασπιστούμε την παγκόσμια ειρήνη και συνεργασία ανάμεσα στους λαούς του κόσμου και την αποκατάσταση της κλονισμένης ισορροπίας του περιβάλλοντος.

2. Με αφετηρία λοιπόν τα ιδεολογικά εργαλεία και τις αξίες μας, ως αξίες απaráγραπτες, οφείλουμε να προσεγγίσουμε τόσο τα μεγάλα προβλήματα της ανθρωπότητας, όσο και τα ιδιαίτερα προβλήματα της χώρας μας. Οφείλουμε διακρίνουμε και να αναλύσουμε τα χαρακτηριστικά της παγκοσμιοποιημένης ανθρωπότητας, η οποία κινείται στους ρυθμούς της έκρηξης των τεχνολογικών επιτευγμάτων και της επιστήμης, και ήδη έχει θέση στην υπηρεσία της την τεχνική νοημοσύνη. Το ερώτημα που μπαίνει είναι μήπως η σύγχρονη φάση τεχνολογικής επανάστασης ανατρέπει τα ακρογωνιαία λιθάρια της ιδεολογίας μας; Δεν είναι εύκολο πειστικά να υποστηριχθεί κάτι τέτοιο. Αντίθετα εάν δεν στηρίζουμε ανθρώπινη υπόσταση και την ισορροπία του φυσικού μας περιβάλλοντος η επανάσταση της επιστήμης και της τεχνολογίας θα είναι κενό γράμμα, αν όχι ένα επικίνδυνο ενδεχόμενο.

3. Ιστορικά ή αριστερά επιχείρησε και συνεχίζει να επιχειρεί, να ερμηνεύει το παγκόσμιο περιβάλλον. Σήμερα δεν βρισκόμαστε στις συνθήκες του πρώιμου καπιταλισμού, ούτε στις συνθήκες του χάλυβα και των σιδηροτροχιών. Βρισκόμαστε στην εποχή ενός παγκοσμιοποιημένου διεθνούς περιβάλλοντος όπου κυριαρχεί το χρηματοπιστωτικό κεφάλαιο, τα ψηφιακά νομίσματα και προβάλλουν νέες συμμαχίες με επίκεντρο τους BRICKS.
- Οι BRICKS επιδιώκουν να ανατρέψουν την κυριαρχία του δολαρίου εξαπολύοντας μία καμπάνια, για να μην την πω επίθεση, με στόχο τη λεγόμενη αποδολαριοποίηση.
- Αυτός ο σχεδιασμός εκ μέρους των BRICKS θα οδηγήσει σε μεγάλες ανατροπές και σε συγκρούσεις.
- Θα αναδειχθούν νέα διλήμματα σε σχέση με τη στρατηγική και τις επιλογές κάθε χώρας και φυσικά για τη χώρα μας.
- Κατά μία έννοια ο πόλεμος στην Ουκρανία εντάσσεται σε αυτό το πλαίσιο των ανακατατάξεων.
- Η Ευρωπαϊκή Ένωση ακολουθώντας τη στρατηγική των ΗΠΑ υποχρεώνεται σε εμπόργκο εναντίον της Ρωσίας. Η Ρωσία όμως δεν φαίνεται να έχει προσβληθεί από τις συνέπειες του. Έχει διαμορφώσει έναν νέο κύκλο διεθνών σχέσεων με χώρες που συνδέονται με την προοπτική των BRICKS.
- Αντίθετα οι λαοί της Ε.Ε. υφίστανται όλες τις αρνητικές συνέπειες από την πρόσδεση στο Νατοϊκό Άρμα και την στρατηγική των ΗΠΑ.
- Αλλά και η Ελλάδα υφίσταται τις συνέπειες του πολέμου στην Ουκρανία σε συνδυασμό με τις εμμονές ελληνικής κυβέρνησης σε ένα σκληρό νεοφιλελεύθερο σχέδιο, με θύμα το λαό.

4. Πολιτικές και κοινωνικές συμμαχίες

Ο σταθερός προσανατολισμός μας στην οικοδόμηση μιας Ευρώπης ως «ενιαίο πολιτικό, κοινωνικό και οικονομικό χώρο», δίνει τη δυνατότητα αναπτύξουμε πρωτοβουλίες οι οποίες θα διαμορφώνουν μέσα και έξω από τη χώρα ισχυρές συμπαρατάξεις πολιτικών και κοινωνικών δυνάμεων σε Ελλάδα και Ευρώπη.

Στις τελευταίες εκλογές εμφανιστήκαμε ως δύναμη ανάδελφη. Χωρίς καμιά πολιτική συμμαχία και αποκομμένοι από κοινωνικές δυνάμεις, οι οποίες θα μπορούσαν να είναι συμμαχητές μας στην προσπάθεια ανατροπής της δεξιάς. Είναι αυτονόητο ότι αυτό δεν μπορεί να συνεχιστεί.

Στην Ευρώπη οφείλουμε να εφαρμόσουμε σταθερή προσπάθεια συμπόρευσης δημοκρατικών δυνάμεων με κεντρικό χαρακτηριστικό την ανάγκη για «επανάσταση της δημοκρατίας στην Ευρώπη», προκειμένου να αποκατασταθούν οι σχέσεις των λαών της Ευρώπης με τους θεσμούς της, η εγκατάλειψη των νεοφιλελεύθερων περιοριστικών πολιτικών και η κατάκτηση της αυτονομίας της Ευρώπης στο διεθνές περιβάλλον.

Η θέση και η δράση μας στην Ευρώπη ασφαλώς δεν μπορεί να περιορίζεται στα όρια του ευρωκοινοβουλίου και των θεσμών της Ε.Ε. Οφείλει να αναπτύσσεται με τα Αριστερά και Δημοκρατικά Ευρωπαϊκά Κόμματα, με τα Ευρωπαϊκά Κινήματα και τους θεσμούς κοινωνικής διαμεσολάβησης. Αυτές οι δομές και οι δράσεις τους

έχουν την δυνατότητα να συμβάλλουν ώστε να περιοριστεί το τεράστιο δημοκρατικό έλλειμμα της Ευρώπης και οι λαοί της να αποκτήσουν ουσιαστικό ρόλο στην Οικοδόμηση μιας Δημοκρατικής Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Στο εσωτερικό της χώρας ή ύπαρξη της ενισχυμένης αναλογικής και το κλίμα έντονου ανταγωνισμού ανάμεσα στις δυνάμεις του δημοκρατικού τόξου μας υποχρεώνουν να δημιουργήσουμε ένα πλειοψηφικό πολιτικό και κοινωνικό ρεύμα. Ωστόσο δεν πρέπει να εγκαταλείψουμε σε οποιαδήποτε φάση της μάχης τη συμπαράταξη ευρύτατων αριστερών και δημοκρατικών δυνάμεων.

Στο κοινωνικό πεδίο εκτός από την αυτονόητη συμβολή μας στην ανάπτυξη του εργατικού κινήματος και στην υπεράσπιση των εργατικών δικαιωμάτων, οφείλουμε να διαμορφώσουμε κοινωνικές συμμαχίες ανάμεσα εργαζόμενους και μεσαία τάξη στη βάση ενός **κοινωνικού συμβολαίου** το οποίο θα διασφαλίζει βιωσιμότητα δράσεων των μικρομεσαίων επιχειρήσεων και των δραστηριοτήτων και ταυτόχρονα να διασφαλίζει και να διευρύνει τα δικαιώματα των εργαζομένων.

Οφείλουμε να πάρουμε σοβαρά υπ' όψη μας ότι οι θεσμοί κοινωνικής διαμεσολάβησης στην χώρα μας έχουν χαμηλό δείκτη αξιοπιστίας. Αυτό αφορά όλους μας (κυβέρνηση, κοινοβούλιο, κόμματα, ΜΜΕ, ΓΣΕΕ, εργατικά σωματεία, αγροτικούς συλλόγους, επιστημονικούς και φοιτητικούς συλλόγους, συλλόγους και σωματεία γειτονίας.) και όλοι με προεξάρχουσες τις δυνάμεις της Αριστεράς, οφείλουμε να συμβάλουμε αποφασιστικά στην ανάκτηση του κύρους και της αξιοπιστίας τους, διότι αυτό αφορά πρώτα και κύρια την ύπαρξη και την ποιότητα της Δημοκρατίας.

5. Το κόμμα μας

Πριν από όλα και πρώτα από όλα οφείλουμε να επιβεβαιώνουμε καθημερινά ότι το κόμμα είναι Θεσμός της Δημοκρατίας και χωρίς κόμματα δεν υπάρχει Δημοκρατία. Η Δημοκρατία στο πολιτικό σύστημα και ιδιαίτερα στο κόμμα μας πρέπει να είναι διαρκής και αδιάλειπτος. Οι δυνάμεις του κόμματος οφείλουν να ζουν και να αφουγκράζονται την ζωή και το παλμό της κοινωνίας. Να είναι παντού παρούσες. Αυτό σημαίνει ότι οι δομές του κόμματος οφείλουν να αντιστοιχίζονται με τις δομές του κράτους και τους θεσμούς της κοινωνίας.

Είναι αδιανόητο το κόμμα μας που έχει στόχο να διαχειριστεί τα κοινά της χώρας και της κοινωνίας, να κυβερνήσει την χώρα, να μην έχει συντεταγμένες δυνάμεις σε κάθε περιφέρεια, σε κάθε δήμο, σε κάθε θεσμό κοινωνικής διαμεσολάβησης.

Για να ανταποκριθεί σε αυτήν την ανάγκη πρέπει να αποκτήσει αποτελεσματική διεύθυνση, δηλαδή όργανο που να μπορεί να τροφοδοτείται και να τροφοδοτεί με τις εμπειρίες, με τα αναπτυξιακά προτάγματα, τις κοινωνικές αντιθέσεις και τις διεργασίες που αναπτύσσονται σε κάθε περιφέρεια, στο σύνολο της χώρας, ώστε να είναι εύκολη η σύνθεση των εμπειριών και η εκπόνηση ενιαίου σχεδιασμού δράσεων για όλη τη χώρα.

Η αποκέντρωση πρέπει να είναι θεμελιώδες χαρακτηριστικό της ανασυγκρότησης του κόμματος, ώστε να υπάρχει δυνατότητα παραγωγής πολιτικής σε κάθε γωνιά της χώρας, ανάλογα με τις ιδιαιτερότητες κάθε περιοχής, χαρακτηριστικό που δεν

διασφαλίζεται από το σημερινό «οργανωτικό γραφείο», στο οποίο χαραμίζονται ικανότατα στελέχη μας.

Πρακτικά σημαίνει ότι η Περιφερειακή διάταξη των δυνάμεων μας είναι προϋπόθεση, ώστε να αντιστοιχηθούμε με τις διοικητικές δομές του κράτους. Ακόμη πιο συγκεκριμένα οφείλουμε διατάξουμε τις δυνάμεις μας σε κάθε περιφέρεια, σε κάθε δήμο, σε κάθε δημοτική ενότητα, σε κάθε παραγωγικό κλάδο, σε κάθε επιστημονικό κλάδο σε κάθε ένα από μεγάλα διαταξικά κινήματα που είναι απαραίτητα να αναπτυχθούν στη χώρα και αφορούν κυρίως κινήματα δικαιωμάτων. Έτσι μπορούμε να συνθέτουμε στο πολιτικό επίπεδο τις παραγωγικές, τις κοινωνικές, τις επιστημονικές και καλλιτεχνικές δραστηριότητες σε όλη την χώρα.

Οι οργανώσεις

Οι οργανώσεις πρέπει να πάρουν πολιτικά χαρακτηριστικά και επιστημονική επάρκεια, να μάθουν **να διεκδικούν και να διοικούν**, ώστε αξιόπιστα να παρεμβαίνουν στο χώρο της ευθύνης τους.

5.1 Α. Οι τοπικές οργανώσεις πρέπει να έχουν την επάρκεια, ώστε να σχεδιάζουν τα χαρακτηριστικά που πρέπει να έχει ο Δήμος ή η Περιφέρεια που βρίσκονται στο χώρο της ευθύνης τους.

Ταυτόχρονα πρέπει να έχουν την πολιτική επάρκεια, ώστε να κινητοποιούν τις δυνάμεις του χώρου της ευθύνης τους, να συμβάλουν στη δημιουργία κινήματων ενεργών πολιτών.

5.2 Β. Οι κλαδικές οργανώσεις ή οι οργανώσεις σε χώρους επιχειρησιακούς πρέπει, αφενός να σχεδιάσουν και να παρεμβαίνουν ώστε να διαμορφώνονται συνθήκες που να διασφαλίζουν την επιβίωση και το μέλλον του κλάδου ή της επιχείρησης, να διασφαλίζεται δηλαδή η παραγωγικότητα και διαρκής παραγωγή προστιθέμενης αξίας και αφετέρου να συμβάλλουν στη δημιουργία ενώσεων των εργαζομένων, ώστε να διασφαλίζονται και να διευρύνονται διαρκώς τα δικαιώματά τους.

Με λίγα λόγια οφείλουμε να οικοδομήσουμε ένα κόμμα που να σχεδιάζει το μέλλον της χώρας σε κάθε περιφέρεια, σε κάθε νομό, σε κάθε δήμο, που να σχεδιάζει την προοπτική των παραγωγικών μονάδων του κάθε κλάδου στο πρωτογενή τομέα, στο δευτερογενή τομέα, στις υπηρεσίες, στην υγεία, στην παιδεία, στον πολιτισμό, στο αθλητισμό, παντού.

Για να το πετύχουμε οφείλουμε να συνεργαζόμαστε και να επικοινωνούμε με το επιστημονικό δυναμικό και τους εργαζόμενους σε κάθε κλάδο ή επιχείρηση και σε κάθε τους δραστηριότητα στο Δημόσιο, στο Δημοτικό και στο ιδιωτικό πεδίο. Χρειάζεται τέλος η σύνδεση των βουλευτών και των ευρωβουλευτών και των επιτελείων τους με τις αντίστοιχες δομές του κόμματος, ώστε να διαμορφώνεται η αίσθηση και η αντίληψη της κοινής προσπάθειας.

Αντί επιλόγου

Είναι προφανές ότι στο επικείμενο έκτακτο Συνέδριο του ΣΥΡΙΖΑ-Π.Σ. πρέπει να ξεκινήσει η ανασυγκρότηση του κόμματος. Αυτό σημαίνει ότι απαιτούνται

περιορισμένης κλίμακας καταστατικές ρυθμίσεις που θα επιτρέψουν την εκκίνηση των αλλαγών που αναφέρθηκαν.

- Η Περιφερειακή οργάνωση μπορεί να ξεκινήσει πιλοτικά σε δύο περιφέρειες της χώρας, Κεντρική Μακεδονία και Θεσσαλία, και να ολοκληρωθεί μέχρι το τέλος του 2024.
- Για την Αττική απαιτείται ξεχωριστή προσέγγιση δεδομένου ότι, σε αυτή βρίσκεται ο μισός πληθυσμός της χώρας και δεν υπάρχει διάρθρωση μητροπολιτικού Δήμου, άρα προς το παρόν μπορούμε να μείνουμε στην δομή των εκλογικών περιφερειών.
- Η δομή της Νομαρχιακής οργάνωσης δεν καταργείται δεδομένου ότι αντιστοιχεί σε εκλογικές περιφέρειες.
- Η συγκρότηση της Διεύθυνσης αποτελείται από τους/της υπευθύνους κάθε Περιφέρειας και τους υπευθύνους των Νομαρχιακών οργανώσεων της Αττικής. Την ευθύνη για την λειτουργία των οργανώσεων αναλαμβάνουν οι αντίστοιχες Περιφερειακές Επιτροπές και για την Αττική οι Νομαρχιακές. (Σχετική πρόταση έχει σταλεί στην ΚΟΕΣ)
- Κάθε Περιφερειακή Οργάνωση θα έχει την Έδρα της και το δικό της Οργανωτικό Γραφείο, το δε σημερινό Οργανωτικό περιορίζεται στην στήριξη κεντρικών δράσεων και εξορμήσεων σε συνεργασία με την Διεύθυνση του Κόμματος.
- Για την στήριξη της νέας δομής επιβάλλεται να αναδιαμορφωθεί ο κεντρικός οικονομικός προϋπολογισμός του κόμματος.
- Τέλος το Έκτακτο Συνέδριο να εξετάσει την μείωση του αριθμού των μελών της Κεντρικής Επιτροπής, να επανεξετάσει το σύστημα ενίσχυσης στην εκλογή γυναικών, δεδομένου ότι το σύστημα της ποσόστωσης την εργαλειοποίησε και φυσικά να εκλέξει νέα Επιτροπή Δεοντολογίας.

Στέλιος Παππάς

3/12.2024